

Utskrift

339.

Stenar d. 2/2 1924 Per Håmmar

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1a

som att jag är gammal Läsare i Håmmar
Dagbladet. På så jag på begäran berätta
något hur det gick till, med gamla Gammeln
på Bond. Bröllopp i Byggnaden, i Möre
hemort för 70-80 år tillbaka. Det var ju ett
bröllop som varas ju gammal det på rke här, ett
bröllop skulle hållas i Bredans hem. o
Bredans färdades skulle bekräfta det, o varade
i 3 dagar i på Gårds medort för de värmaste
gästerna. För det förste på jag berätta
något hur det gick till att gamla gästerna
till bröllopp hemort på bägge sidor. När
brudgummen hade sitt hemort, utom i och med
någon längre väg från Bredans hem så bjöd
han utom sina släktingar o vännen som

skulle göra honom välskap till Bröllops-
hemmet. Men Mennan skulle samlas hos
honom Ridauds, för att rida med honom till
Bredens hem, det kallades för att stanna eller
rida i stans, men så i Bredens hem der
ställes om två spelare de skulle kunna bläsa
Klaret ö en talman. De skulle vara framme
på bröllopsgården tidigt att laga mest gästerne,
spelmannen skulle bläsa en bit för var
en en när de kom in på gården, ö talmanen
välkomna dem. Men innan gästerna voro
bjudna att samlas i allmogen. skulle Bredens
Bröder ö många Ungkara, talmanen ö den
en spelmannen skulle följa åt, att rida
till Bredemans hem för att hämta honom
ö hans välskap. Den ena skulle bliva
hemma för att laga mest Bredens gäster

hushåll

339

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1c

När så hela staden var packad under Täl-
mannen hur de skulle rida. Brudgummen
äldste Broder till höger och Brudens till vänster.
Spelmännens därefter, Brudgummen till i
staden. En utaf hans näraste släktingar till
höger, Tälman till vänster, så var det några
äldre Män som var i dottern, som skulle åka
bak efter staden. Det fick vara & Bosten -
vagnar för i den tiden var ingen Bond som
rydde någon fjeder vagn. Så blästs staden
i gång. Och när de kom förbi Byar & Gårder
fick de också låta höra sig för der var alltid
stora folksamlingar, som skulle se staden
den var ju tröflig att se på, Männen var
klädda i låga hattar, kappor. Efter då lidens
bruk, sporan på störlarna till att föra fram
hästarna med. När de då hade kommit

Postskrift

329

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

18.

så långt att det var omkring en Fjerdings-
väg igen till Bröllopsgården. Så skulle för-
ridaren Rida för fram. Den skulle Bredgarvens
Pröver, tala med Bröllopsfar, för Bredgarvens
Påhållning vad ärendet han var uti ö Roste
i ö och han fick komma till att hela på
det med hela sin påskap. Svaret blef ja att
di vare mycket välkomna. Så bejöds det på
en besk, som tillbaks igen. Men det förslog
inte med att di vådde dem för di skulle
Rida en vid. var rida om hela Staden
bakom för att helga dem välkomna till
Bröllops hemmet.

Och så fram för igen. När di då vare komna
in på gården alla Både Ridande ö Skande,
så blänte det ett stycke men di satt på sina
hästar, i som en besk. innan di fick stiga af

Så gick till Brudgummen till först för att söka sin
brud hon satt i Rum för sig själv och som var
tänkt till vigsel Rum med sin Kruka på Hufvudet,
den var ganska hög Prydd med all sorters konst-
gjorda smycken och Blommor. När så Prostern
kom blef vigseln förkättad Genast. Sen så skulle
själf folket Bordsättas för att äta midda, det ställdes
Tallarna om att för den till Bords efter
anvisning. Brudfolkenes Plats var ju så kallad
för Bordsändan. Brudgummen till höger om
Borden. Så upp till honom, en kvinna som
var närmst släkt till honom. Och hennes till-
mann var Brudstamma och sen efter släkt och
äldre och så flickorna efter. Sen upp till Bruden
satt Prostern och sen var ö en man mitt för sin
Kvinnan så många som kunde regneras vid
det första Bordet och sen vid den andra borden

Auskift

329.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

26

Lick var öben taga sig plats her som helst.
Vid måltiden var det en traktör vid varje
bord. ett glas Brännvin till varje rätt, något
annat. Man användes i det, Men Speech ö
den tillagade kokor ej. När det då var
slut med mat Rättarna. Så skulle de
två öfverste kvinnorna skifta sin för-
mån som de kallade. Brödbrunnar ö den
som satt upptill. Alla de gifte kvinnorna
hade sådana. Med sig på brödet ö den bestods
i en kaka groft Bröd. Tre kokor fritt Bröd,
en kopp smör, en Ost, en färdig stekt Kalv-
stek. När då allt detta skulle bäras in till
kvinnorna ö skifta det först Brödet ö den
andre matvarorna. Så gick Musiken för-
sen spelade March. sen Tålsången ö så
många som det gick till ö trampa takt.

hushåll

329

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3 c.

så gott de kunde. Matvarorna di delades
ut på Borden för att användas till nästa
måltid. Men så hade di äfven tre fat olika
sorters kakor två fat Ringröt, den var på stora
Rumma tenfat som beqvämdes inte till något
annat än till det samma. Så bars kaffet och
gröt ut på samma vis som det förra. Men
dessa skulle kvinnan skifta och dela ut till
de taluamen kom mitt för kvinnan som
skulle dela ut den så gjorde hon ett bestigt
tal för henne på vad sätt hon var kommen
om detta många år här o-än der så till
sist bad hon henne vara god o dela ut det
till Gästerna.

hushåll

339.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3a.

Di fleste utaf kvinnorna hade spelkaka.
Bridtammens hade en stor spelkaka o två
sueå, der sattes en för vardera Bredparet.
Det var ju ganska brydsamt för kvinnan att
dela ut sitt på att det kunde räcka till alla.
Men kunde Spelmanne inte sitta till bords
med för di spelade under hela tiden folket
satt till bords, der för togs der kakor af till
dem också, så var der koken o karavillorna,
det var tillmanuset på den kom skull diska.
di fick sina kakor som alla som andra, der
skulle lekval bli lite öfver på varje för till
husestern. Så grötten den skulle skäras
i stycken o läggas på tallrik o gå i kring
på bordet lek som kakorna. så bjöds der ett
glas puersch till kakorna. Brännvin till
grötten. Så var det slut med måltiden, så

hushåll

339

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3.6

var det bruk att var och en tog sina kakor
med sig hem på grällen. Gröten fick man
äta ty den kunde inte blandas ibland
kakorna. När då spelmannen & den öfriga
Tjenstepersonalen fick apasat Midda. Så
tog Jansen i gång. Men det fick vara på
Rogan. Bredvidt började Jansen & den
Fortsattes tiden det var tid att Mennan
skulle dricka toddy och kunnarna kaffe
När då det var slut, så tog Jansen i gång
igen, tiden det var tid att äta grälsmet
& den gick till med rannan keder som vidan
Det var så många kunnor, så en eller två
fick skifta sin förning vid varje måltid.
När det nu var slut för dagen gjorde Täl-
mannen ett litet afskedstal och slutorden
voro de, den Först kunnar är Tälmannen

Handskrift

339

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3 c.

men den som sist kommer skall kugga ord
i båda vatten i sin kokken. Så andra dagen
gick till på samma vis som föregående. I fel.
månaden Passa på var o en här di kom i
på gården i bläste lite för den jensen di
gick i, också gjordes de en besked sup
den tillagades utaf en krydda som hade
namnet Bilstens krydda som det fick
en ljus bruns väder färg utaf. Dredge
dagen gick till med samma seder. Men
på på kvällen När gällsmaten var förbi.
Så skulle den tagas upp Bred Skänk o
den skulle Tälmanen upbära. Han gick
omkring Med en skenik i handen, som
Panningen skulle läggas på bue i vänder/
började på Bredparets dyshon. Breden
tog alltid emot Bredskänken. Så för

var ö en skulle han säga Mamma ö huru
mycket han hade skänkt. Bruden satt
Med en liten Puck i sitt knä, der vände
hon upp ned på talleken ö lemnad den
tillbaka igen, så fick han följfölja öfver
alla. Alla gäfvor brudskänk, så när som
kvinnorna som hade sina Försörjningar Med
sig. Musikern gick följföljt utan då der
sades i från vad var en hade lagt. Sen
tog der upp spelmannens pennningar Föl
mannen gick omkring med sin Tallek
på samma vis, men der lades icke om
vad var ö en gav, utan det togs upp aut
på en gång. Sen så gick Brudparet
Omkring ö tacka för brudskänken ö bjöd
sig glas Puck ö kaker och så blev det
ju slut med Bröllopsdagarna. den fjärde

hoshkrifb

339

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

14

dagarna är här inte något att tala om, för
det var det ingen Musik eller dans, så
det får vara slut med min berättelse också.
Det väl teckas att jag har talat om något
som inte är värt att höra. Men på Bröllopet
i den gamla tiden som jag har talat om
Gick naturligt i betydligt till väja i allting.
Det hördes aldrig Till någon övanskap.
Tolken i allmänhet voro mera sakliga
än vad de äro nu i vår tid. Jag har fått
skrifa detta med blyerts, för handen är för
tung att styra pennan Och bläck. Jag
är över 87 år så att jag kan vara tacksam
för Förtroendet jag har, jag har varit
långtids för jag kan inte so lugna
på Tappert Min Ålder är 87. Vänstbrekare
Och Nilsson Stehags By Stehags station